

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) Mgr. M. G.** a **b) Mgr. R. G.**, oba zast. Mgr. Gabrielou Dudášovou, advokátkou se sídlem Zborovská 47, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2012, sp. zn. SZ 132024/2012/KUSK REG/Bu, č. j. 133722/2012/KUSK, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **P. R.**, zast. JUDr. Janem Matějčkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 98, Kolín, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 45 A 66/2012 – 144,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně a) a žalobce b) (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl jejich žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2012, sp. zn. SZ 132024/2012/KUSK REG/Bu, č. j. 133722/2012/KUSK. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Kouřimi ze dne 25. 6. 2012, sp. zn. KOU-2000-2011 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost stěžovatelů o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby oplocení jejich pozemku p. č. 59/116 v katastrálním území a obci Třebovle podle § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006, o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném pro projednávanou věc.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. Pokud kasační stížnost podali oba dva stěžovatelé, je třeba trvat na zaplacení dvou soudních poplatků. Má-li být kasační stížnost obou stěžovatelů věcně projednána, musí být i u obou zpoplatněna.

[4] U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[5] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[6] Nejvyšší správní soud proto oba stěžovatele usnesením ze dne 15. 12. 2014, č. j. 9 As 309/2014 – 20, vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení zmíněného usnesení zaplatili za kasační stížnost dva soudní poplatky. Stěžovatelé byli rovněž poučeni, že nebudou-li soudní poplatky zaplacený ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví.

[7] Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatelů doručeno do datové schránky dne 18. 12. 2014, což je vykázáno na č. l. 20 soudního spisu Nejvyššího správního soudu. Poslední den lhůty připadl na 25. 12. 2014, což je státní svátek. Z ustanovení § 40 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyplývá, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůta pro zaplacení soudních poplatků tedy uplynula dne 29. 12. 2014.

[8] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudních poplatků stěžovatelé žádným způsobem nereagovali.

[9] Lze tedy shrnout, že požadované soudní poplatky v dané věci – i přes výše uvedenou výzvu – zaplacený nebyly, a proto Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu